

Skatteministeriet

15. december 2015
J.nr. 14-3199081

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 16 - Forslag til Lov om ændring af tonnageskatteloven og sømandsbeskatningsloven (Udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibe).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 17 af 17. november 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Merete Rüssager (LA).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte, at begrebet ”mellem forskellige destinationer” ikke tidligere har været nærmere defineret i hverken tonnageskatteoven, i forarbejderne hertil eller i Europa-Kommissionens godkendelse af den danske ordning, og at definitionen af begrebet i bemærkningerne til L 16 som værende enten en havn eller et fast anlæg derfor er en administrativ fortolkning, som Folketinget ikke tidligere har forholdt sig til?

Svar

Jeg vil gerne gentage, at det ikke indgår i den politiske aftale bag lovforslaget at ændre på den gældende betingelse om, at tonnageskatteordningen kan anvendes på virksomhed med transport til søs mellem forskellige destinationer. Jeg vil også gerne gentage, at lovforslaget indebærer, at destinationskravet ikke gælder for de specifikke aktiviteter, som tonnageskatteordningen nu foreslås udvidet med.

Der er redegjort for ovenstående i lovforslagets bemærkninger, ligesom der i øvrigt også var redegjort for det i bemærkningerne til den tidligere regerings lovforslag L 124 og i den tidligere skatteministers kommentar til de modtagne høringssvar.

Jeg kan oplyse, at bestemmelsen om destinationskravet har været gældende, siden Folketinget indførte tonnageskatteordningen ved vedtagelsen af L 92 i 2002. Destinationskravet fremgår af lovens § 6, stk. 1. Den vedtagne lov blev statsstøttenotificeret og derefter godkendt af Europa-Kommissionen, der fandt, at tonnageskatteordningen faldt inden for Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til søtransporten.

Ved anvendelsen af reglerne er det skattemyndighederne, der foretager den nærmere fortolkning af tonnageskatteoven, og derfor er lovforslagets beskrivelse af destinationskravets indhold baseret på SKATs fortolkning af loven. Ved fortolkning af loven lægger SKAT bl.a. vægt på, at søtransport i EU-reglerne er nærmere defineret som ”(...) befordring af passagerer og gods med skib mellem en havn i en medlemsstat og en havn eller et offshore anlæg i en anden medlemsstat”, henholdsvis som ”(...)transport af passagerer eller gods mellem en havn i en medlemsstat og anlæg eller strukturer på denne medlemsstats kontinentsokkel”. Der henvises til afsnit 3.1.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det kan i den forbindelse oplyses, at der verserer en række sager vedrørende SKATs fortolkning af destinationskravet i tonnageskatteoven. Disse sager vil kunne være medvirkende til at fastlægge praksis for fortolkningen af destinationskravet i den danske lovgivning.

Afslutningsvis bemærkes det, at hvis EU-retten giver mulighed for at justere de gældende danske regler vedrørende destinationskravet, vil regeringen gerne positivt overveje at ændre tonnageskatteoven, således at der gives mulighed for, at også de skibe, der omfattes af de eksisterende regler i tonnageskatteoven, gives mulighed for at kunne sejle mellem fx en havn og åbent hav. Dette kræver dog en nærmere undersøgelse af andre landes tonnageskatteordninger og af EU Kommissionens praksis vedrørende godkendelse af

sådanne ordninger. Når dette er afklaret, vil jeg i løbet af første halvår af 2016 drøfte dette med de partier, der stemmer for lovforslaget.